

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Monita pro confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

meritò deberes festum diem singulis mensibus celebrare: vt præteritum decrementum noua luce reparares, exercendo in te ipsum iudicium per sacram confessionem; & petendo à Deo peccatorum remissionem. quia is est insignis dies solénitatis, qua noster Saluator multum delectatur. Et nihilominus etiam est valde expediens, dies Ecclesiæ *solenniores* hac solennitate celebrare: vt magis Deo placere studeas,

In fessis.

*Officiuana
confessio.*

*In spec. disc.
p. 3. in Regu-
lis Nouit. c.
3. De refor-
mar. Nouit.
c. 12.*

*Mortalia
statio con-
firienda.*

*Contritio
incerta.*

QVOD si maiores progressus in spiritu facere cupias: ad rem erit, sacram confessionem decimo quinto, aut octauo quoque die frequentare, ad maiorem puritatem obtinendam, & gratiæ lumen cum maiori firmitate conseruandam: acquiescendo prudentis Confessarij directioni. Sanctus Bonauentura ait: magnam esse felicitatem, *quotidie* aut tertio quoque die confiteri. Quamuis hoc Sacerdotibus potius, Missam quotidie celebrantibus, aut religiosis de magna cordis puritate sollicitis, conuenit: qui cœlesti lumine illustrati intra se ipsos etiam minimas culpas notant, quemadmodum solis radius efficit, vt minimi atomi in aëre videantur; & dolor sensusque, quo ex eis afficiuntur, inuitat & impellit ad hoc remedium frequentandum. Si tamen sis timoratus, & contingat impingere in aliquod mortale peccatum, aut de eo dubites: non prius dormitum te conferre deberes, quam illud, si possibile esset, omnino confitereris. Si enim incumbere non auderes, habens in sinu aut ipso lecto serpentem: quomodo audebis cum mortali peccato in anima somno te dederere? Nam esto; vera contritio sit sufficiens ad peccati remissionem, quemadmodum supra est dictum: sed quis nouit an talis dolor ad veram contritionem pertingat? Cum igitur ad id sit facile, & in promptu medium, quo damnum hoc reparetur: prudentiæ est, statim illud adhibere, vt sis securior

§. 2. *Monita pro Confessione.*

VT Confessiones, siue generales sint, siue particulares; siue ex præcepto, siue ex consilio, vtiliter fiant: conditiones illæ sunt adhibendæ, quas Doctores communiter indicant: quarum aliquas hic enumerabimus, quas S. Bonauentura diuersis in locis plurimum commendat.

*In spec. disc.
p. 2. c. 3. §.
de refor. No-
uit. c. 12.*

I.

Reuerentia.

PRIMA est magna interior & exterior erga confessarium REVERENTIA, atque si pœnitens coram ipso Christo Domino, quem Confessarius refert, compareret; & cum ipse, dum absoluit, non dicat: DEVS te absoluat, sed: ego absoluo te, nomine scilicet Christi: par est, te cum eo loqui, tanquam cum ipso Christo. Cum etiam tanta reuerentia iudicibus & senatoribus in suis subsellijs sedentibus exhibeatur, eò quòd Regiam ipsam personam ibi gerant: quanto ergo maiorem exhibere oportet ijs, qui DEVS

per-

personam in hoc iudicio gerunt: oportet itaq; te teum agnoscentem, dete-
cto capite, vultuq; inclinato, & oculis, sicut publicanus ille, demissis, vtrūq;
genu flectere; verbisq; vti quæ magnā ostendant reuerentiā. Nec tamen sa-
tis tibi esse existimare debes, eam reuerentiā, quæ ex hac cogitatione ori-
tur: sed excitanda quoq; est viua fides, qua supremum ipsum iudicem, Deū
trinū & vnum præsentem ibi esse cernas; audientem, quæ dicis; & quæ fa-
cis, aspicientem: non solūm exterius, sed interius etiam in corde; & ita
cōfiteri corā Cōfessario debes: vt id ipsum multò magis corā ipso met DEO
præsentem facias. viuida enim hæc consideratio non solūm te ad reuerentiā
exhibendam impellet; sed etiam ad omnia, quæ nosti, plenè & clarè mani-
festanda; atque si ipsimet Deo, qui melius omnia nouit, quàm tu ea aperires.
Licebit etiam præsentem illos duos testes intueri: qui in animæ tuæ iudicio
postea comparebunt: custodē scilicet *Angelum*, & hostem tuum *Dæmonem*:
vt alterius præsentia spiritum tibi addat, ad dicendum, quod oportet; alteri-
us verò, timorem incutiat, ne ijs desis, quæ facere teneris; tacendo scilicet,
aut faciendo aliquid, quod possit idē hostis postea tibi obijcere.

*Dei præsen-
tia.*

*Angelus.
Dæmon.*

2.
*Pura inten-
tio.*

HINC secunda oritur conditio, *PVRITAS* scilicet intentionis in omni-
bus, quæ ibi sis facturus, aut dicturus: non solūm cum ipsam Confessio-
nem auspicias, sed in toto quoque eius decursu. Non loquor hic de crassa
illa intentione eorum, qui ad confessionem accedunt spiritu quodam ser-
uili, timore scilicet infamiæ, aut excommunicationis: qui nihil aliud in
hoc quærunt, quàm vt Ecclesiæ præcepto exteriori illa actione satisficiant;
aut vt faciant, quod vident omnes facere: ne minoris ipsi, quàm alij fiant;
Tales enim manifestum dant indicium, quàm parui faciant animæ suæ salu-
tatem: cui in eo opere primum locum non attribuunt. Sed quamuis bona
intentione sineque sancto, quem illa requirit eam auspicias: attendendum
est tamen, (vt Sanctus Bonauentura monet) ne gloria inanis sese ingerat,
vt bonam cupias apud confessarium tuum opinionem obtinere, eò quod
aperte de tuis peccatis confitearis, aut ex bono opere, quod occasione aperi-
endi superbiam, siue inanem gloriam, quam ex eo habuisti, refers; aut dum
beneficium à Deo acceptum narras, vt tuam ingratitude fr̄ tearis; aut si
aliquis hypocrisis gradus inseratur, cum tuum peccatum nimium exaggeras,
vt humilis iudicaris. Nam Sanctus BERNARDVS dixit; esse fictam quan-
dam confessionem, cum quis multa mala de se dicit; vt non tam veritati,
quàm humilitati id tribuatur.

*De grad.
humil.*

Breuitas.

Ex pura hac intentione tertia oritur conditio, vt confessio *VERBIS* fiat
quàm *BREVISSIMIS*, absque detrimento tamen veritatis, & claritatis, ita
vt tria, quæ superflua sunt in verbis reijciantur. *Primum* ne multa generalia
dicantur, quæ non alium fructum afferunt, quàm defatigare Confessarios,

& vt

1.
Euitentur
generalia.

2.
Sub Condi-
tione.

3.
Historia.

4.
Ordo.

Graviora
prius expli-
ca.

Refert Dif-
cipulus.

5.
Contritio.

a Ose 14. 3.
b Leuit. 1. 5

& vt plurimum aliqua falsa inuoluunt, vt si quis confiteretur: peccauit quinque sensibus, & in septem peccatis capitalibus, & in quatuordecim misericordiae operibus. *Secundum*, confiteri quaedam sub conditione, quae omnino essent omittenda. vt si quis diceret: si iuravi, si hoc dixi, si illud feci: haec enim non sunt materia absolutionis: Nam licet esses certus, te ea non fecisse: posses verè ea dicere, quare solùm sunt talia dicenda, quando verè de eis dubitatur. *Tertium* est, narrare historias, aut narratiunculas, quae ad culpam declarandam parùm, aut nihil conferunt: & vt plurimum talibus multa noua culpae inferuntur: quae cedunt in detrimentum tertij, aut ipsius Confessarij audientis, aut poenitentis ea narrantis.

HANC verborum breuitatem iuuat quarta conditio **ORDO** scilicet & **CONNEXIO** in aperiendis peccatis: seruando scilicet decem Decalogi mandatorum ordinem, aut septem capitalium peccatorum, aut distributionem in cogitationes, verba, & opera. quamuis bonum sit consilium, si quares sit grauis, & quae praeter alijs poenitentem premat, aut maiorem afferat pudorem, ab huiusmodi re Confessionem inchoare: vincendo scilicet statim in ipso initio maximum, quem habeat hostem: ex cuius victoria expeditior postea sit cum reliquis hostibus congressus. Nam si culpa huiusmodi grauior humano aliquo respectu ad finem Confessionis reijciatur: quia timor, qui statim non vincitur; augetur; fortè crescat adeò vt obstruat os, ne manifestetur, aut explicetur, vt oportet: què admodum euenisse fertur misero cuidam homini, quem confitentem aspiciēbat vir quidam Sanctus, qui in spiritu vidit, ex ore poenitentis, prout ille peccata sua confitebatur, prodire plures bufones: & cum magnus quidam iam iam ad os peruenisset, vt exiret, tantam ille difficultatem sensit, vt iterum deglutiret. in quo momento reliqui omnes, qui exiuerāt, iterum sunt per os ingressi. Ex qua visione intellexit vir Sanctus: peccatorem illum timore aut pudore victum, graue aliquod peccatum reticuisse: quamobrem reliqua iam confessa in anima remansisse, ob defectum integræ confessionis.

DENIQUE plurimum refert, si sacrificium cordis contriti & humiliati verba externa ita comitetur, vt peccata ipsa cum magno pudore, dolore, ac sentu exprimantur; Confessioque ipsa sit instar beneficij illius, quod Oseas Propheta a vitulis labiorum nostrorum appellat. Nam quemadmodum in antiqua lege, b vitulus, qui in holocaustum offerebatur; primum immolabatur, deinde detracta pelle, artus eius infrusta concidebantur: quae lota super altare ordinabantur, & Sacerdotes subiciebant in altari ignem, donec omnia adolerent in suauē odorem Domino: Ita etiam cum hoc Sacramentum suscipere vis, Deo offers quoddam holocaustum: immolas vitulum, quando contritionis cultro peccatum detestaris, & occidis opera veteris hominis; excorias autem, aut pel-

lem de-